

Draga braćo i sestre, blagoslovljena vam nedjelja!

Danas smo u Evanđelju čuli riječi koje Isus upućuje svojim učenicima tijekom Posljednje večere. Dok od kruha i vina čini živi znak svoje ljubavi, Krist govori: "Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati" (Iv 14,15). Ova nas izjava oslobađa zablude, od pomisli da smo ljubljani jedino ako vršimo zapovijedi: tada bi naša pravednost bila uvjet Božje ljubavi. Naprotiv, Božja ljubav jest uvjet naše pravednosti. Istinski vršimo zapovijedi, prema Božjoj volji, ako prepoznamo Njegovu ljubav prema nama, kako ju Krist pokazuje svijetu. Isusove su riječi stoga poziv na odnos, a ne ucjena niti nesigurno uvjetovanje.

Zato nam Gospodin zapovijeda da ljubimo jedni druge kao što je On nas ljubio (usp. Iv 13,34): upravo Isusova ljubav rađa u nama ljubav. Sam Krist jest mjerilo, uzor istinske ljubavi: one koja je postojana zauvijek, čista i bezuvjetna; one koja ne poznaje ni "ali" ni "možda", koja se daruje ne želeći posjedovati, koja daje život, a ništa ne traži zauzvrat. Budući da Bog prvi nas ljubi, i mi možemo ljubiti; i kada uistinu ljubimo Boga, istinski ljubimo jedni druge. Kao i u životu: samo onaj tko ga je primio može živjeti, tako samo onaj tko je bio ljubljen može ljubiti. Zapovijedi Gospodnje red su života koji nas ozdravlja od lažnih ljubavi; one su duhovni način života koji vodi k spasenju.

Upravo zato što nas ljubi, Gospodin nas ne ostavlja same u kušnjama života: obećava nam Paraklita, to jest Branitelja, Duha Istine (Iv 14,17). To je dar koji "svijet ne može primiti", dok ustraje u zlu koje tlači siromašnoga, isključuje slaba, ubija nevinoga. Tko pak uzvraća ljubav kojom Isus ljubi sve, nalazi u Duhu Svetomu saveznika koji nikada ne iznevjeruje: "Vi ga poznajete", kaže Isus, "jer kod vas ostaje i u vama je" (r. 17). Uvijek i posvuda možemo tada svjedočiti Boga, koji je ljubav: ta riječ ne označuje tek ideju ljudskoga uma, nego stvarnost božanskoga života, po kojemu je sve stvoreno iz ničega i otkupljeno od smrti.

Darivajući nam pravu i vječnu ljubav, Isus s nama dijeli svoj identitet ljubljenoga Sina: "Ja sam u Ocu svome i vi u meni i ja u vama" (r. 20). Ovo snažno zajedništvo života razotkriva Optužitelja, protivnika Paraklita, duha suprotna našem Branitelju. Jer, dok je Duh Sveti snaga istine, taj je Optužitelj "otac laži" (Iv 8,44), koji želi suprotstaviti čovjeka Bogu i ljude međusobno: upravo suprotno onomu što čini Isus, koji nas spašava od zla i sjedinjuje kao narod braće i sestara u Crkvi.

Predragi, ispunjeni zahvalnošću za ovaj dar, utječimo se zagovoru Djevice Marije, Majke Božanske Ljubavi.